

Det er for mig at se fuldstændig hamrende ubegribeligt, at regeringen har valgt en sådan linje. Regeringen kunne have indbudt SF og Enhedslisten til drøftelser om en ordentlig dagsorden, men af grunde, der er fuldstændig ubegribelige, afslog regeringen det tilbud og fandt ud af, at denne dagsorden, man nu har foreslået sammen med V og K, absolut skulle forsynes med en lovprisning af frihandelsprincippet i den form, som det forstås og fortolkes af de borgerlige. Hele den klamamse skulle absolut – og det var den fundamentale betingelse for regeringspartierne – være betingelsen for, at der kunne forhandles om en dagsorden med venstrefløj. På den måde har regeringen tabt sagen på gulvet, den har tabt miljøet på gulvet, den har tabt mulighederne for at gøre en indsats for den fattige del af verden på gulvet i denne sag – forhåbentlig ikke i andre sager, men i hvert fald i denne sag.

Det synes jeg er stærkt beklageligt, og der er ingen forklarlige motiver for det. Og det er jo det, der er så fantastisk: Hvorfor gør regeringen det? Det kan jo ikke være for at skabe et flertal, for det kunne man have fået sammen med SF og Enhedslisten. Hvad i alverden er begrundelsen, hr. Ove Fich? Den har vi altså ikke fået endnu, men det kan da være, vi får den, inden debatten er slut.

Jeg synes i hvert fald indtil nu, at denne debat har haft et sørgeligt forløb. Hvad der den 24. januar 1995 var noget, der trods alt pegede fremad, ligger i dag i ruiner. Jeg håber, hr. Ove Fich kan nå at rette op på det endnu, men jeg må indrømme, at som tiden går i denne debat, tegner det ikke godt.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Nu er det svært at lave en motiveret dagsorden sammen med Enhedslisten i denne sag, fordi forespørgslen handler om WTO og Enhedslisten ikke anerkender WTO, så derfor er det altså meget svært.

Så vil jeg lige gøre opmærksom på – og det undrer mig, at hr. Keld Albrechtsen ikke har opdaget det indtil nu – at angående alle de afsnit, som handler om udviklingslandene, miljø og sociale klausuler, er det ord for ord det samme, som blev vedtaget den 24. januar 1995, og som Enhedslisten stemte for. Så det er da lidt besynderligt, at man ikke kan stemme for denne her gang, men det må jo være, fordi vi skriver, at der er sket en betydelig liberalisering af den

internationale handel, som er af betydning for Danmarks økonomi og beskæftigelse.

Men det er vel også et faktum, at det er vigtigt med et multilateralt handelssystem, og at WTO har en central rolle i det. Det må være det, man hænger det op på, når man denne gang ikke kan støtte præcis den samme tekst, som man støttede for godt halvandet år siden.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var et meget provokerende indlæg, Enhedslistens ordfører kom med, og jeg må sige, at det virker som om, hr. Keld Albrechtsen er lige så vanskelig at stille tilpas som Tigerdyret i »Peter Plys«. Han havde altid nogle gode ideer om, hvordan verden skulle se ud, men så snart han blev præsenteret for løsningen, var det ikke lige den model, han havde tænkt sig.

Enhedslisten går altså ind for frihandel, men ikke lige i den form, som er præsenteret her. Enhedslisten går ind for mellemstatsligt samarbejde, men ikke lige præcis i den form, der er præsenteret her, og sådan kunne vi blive ved.

Så siger hr. Keld Albrechtsen, at regeringspartierne jo bare skulle have kontaktet SF og Enhedslisten, så kunne man have fået et stort, flot flertal for en helt anden dagsorden. Men så vil jeg gerne have en forklaring på, hvorfor Enhedslisten og SF ikke fremsætter et fælles dagsordensforslag. De to forslag, der foreligger fra de to partier, er jo vidt forskellige. Der er ikke nogen som helst tegn på, at SF og Enhedslisten ville kunne enes om noget som helst, så hvordan skulle de så kunne enes om noget med regeringen? Det forstår jeg slet ikke, og det synes jeg hr. Keld Albrechtsen skylder os et svar på.

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Jeg vil gerne kommentere nogle af hr. Keld Albrechtsens bemærkninger om udviklingslandenes situation.

Det blev anført, at de bør beskytte deres produktion toldmæssigt osv., for at den kan vokse frem på det grundlag. Jeg synes, man bør sige til det, at vi har set meget store problemer vokse frem af, at man har fulgt den tankegang for langt. De problemer, omstillingen af afrikanske landes økonomi drejer sig om, er jo en variant af problemerne i Østeuropa. Det er ikke anbefalelsesværdigt at forfølge beskyttelsesstrategien ret langt, og jeg vil derfor sige til den diskussion, at ekstremerne er farlige.